

[Stensballe.]

dette Lovforslag gennemført hurtigt, er det jo ogsaa givet, at det ikke vil fremkomme paa et saadant Tidspunkt, at vi kan se det samtidig med, at vi behandler dette Lovforslag.

Vi skal i og for sig ikke forhindre det foreliggende Lovforslags nogenlunde hurtige Gennemførelse, men jeg vil dog ikke lade være med at fremkomme med den Bemærkning, at hvis det haster saa stærkt, synes jeg, det havde været rigtigt at fremsætte Lovforslaget noget tidligere; det blev først fremsat i Fredags, og naar det skal træde i Kraft allerede den 1. December eller i hvert Fald saaledes, at det kan faa tilbagevirkende Kraft fra 1. December, maa man sige, at der ikke er saa lang Tid, men tværtimod meget kort Tid for Rigsdagen til at behandle det i.

I den Form, som dette Lovforslag har, er vi som nævnt ikke Tilhængere af det; for at vi skulde kunne være med til Gennemførelsen af det, maatte vi ønske det ændret derhen, at der blev givet Adgang for Kasserne til selv at forlænge det Dageantal, hvori den vedtægtsmæssige Understøttelse kan ydes. En saadan Lov har den højtærede Socialminister ogsaa selv været medvirkende til at gennemføre i sin Tid, nemlig i Foraaret 1926, da den højtærede Socialminister som Ordfører for Socialdemokraterne var med til at gennemføre et Lovforslag, bygget paa akkurat lignende Principper. Der kan altsaa principielt ikke skønnes at være noget i Vejen herfor, hvis den højtærede Minister skulde ønske Tilslutning til Sagen ogsaa fra vort Parti.

Hvad Lovforslagets Virkninger angaar, stiller Sagen sig f. Eks. for Arbejdsmandenes Vedkommende saadan, at en gift Arbejdsmand kan faa Understøttelse i 100 Dage; faar han nu 140 Dage til — de 70 har han jo i Forvejen; men 70 til —, kommer han op paa 240 Dage. En ugift Arbejdsmand kan derimod efter Vedtægten faa Understøttelse i 130 Dage, og faar han saa de 140 Dage til, vil det sige, at han kan faa Understøttelse i 270 Dage. Han faar altsaa kun godt en Maaned at holde Ferie i uden Understøttelse, Resten af de Dage, hvor der er Arbejdsmulighed, har han Understøttelse. Jeg beklager, at disse Vedtægter er blevet stadfæstet for Arbejdsmandene, thi jeg synes, det er ganske forkert, at de ugifte Arbejdsmand skal have saa stor Fordel fremfor de gifte, selv om de ogsaa faar en mindre Understøttelse pr. Dag; thi Lovens udtrykkelige Hensigt har dog været, hvilket der

ogsaa er givet Udtryk for i den, at de ugifte skulde have mindre end de gifte. Sammenlægger vi den Understøttelse, de kan faa i hele deres Understøttelsesperiode, bliver Forskellen unægtelig lille, ikke meget større end et Par Tikronesedler.

Bliver dette Forslag gennemført, tror jeg ikke, at Resultatet vil blive, at man faar ret megen ung Arbejdskraft fort ud paa Landet; thi naar der ydes Understøttelse i den Tid, jeg har nævnt her, de 270 Dage om Aaret, vil Incitamentet til at gaa ud paa Landet være uhyre ringe for de unge, ugifte arbejdsløse.

Jeg skal ellers ikke komme nærmere ind paa, hvad der er skrevet i Bemærkningerne til Lovforslaget, men der er dog en Bemærkning, som jeg gerne vil gøre. Der staar, at Arbejdsløshedskassernes Kontingenter som Følge af et bestemt Forhold, som der redegøres for, og som er i Overensstemmelse med Lovens Forudsætninger, har maattet holdes paa Højder, der ligger meget væsentligt over det tidligere Niveau. Ja, det er givet, at naar Taksterne sættes op, naar der sker det, som er sket f. Eks. inden for Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, at de unge, hvis Understøttelse kun udgør $\frac{3}{4}$ af de giftes Understøttelse, faar Ret dertil i en saa meget længere Periode, at de alligevel faar omtrent det samme som det, de gifte faar, ja, saa maa det koste Penge, ogsaa for Medlemmerne af Arbejdsløshedskasserne. Derfor er det givet, at Niveauet maa ligge højere end tidligere, i hvert Fald indtil den fornødne Konsolidering af Arbejdsløshedskasserne har fundet Sted.

Socialdemokratiets ærede Ordfører (A. Johansen) sagde, at der var ikke saa stor Forskel paa Arbejdsløsheden i Fjor og i Aar. Efter hvad jeg kender til Forholdene, ligger Tallet ogsaa omtrent paa samme Linie nu som i Fjor. Naar vi ikke mente dengang at kunne gaa med til et Lovforslag af dette Indhold, kan vi derfor heller ikke gaa med i Aar, da Arbejdsløsheden i hvert Fald ikke er forøget siden i Fjor.

Hvad nu Kassernes Økonomi angaar, som den ærede Ordfører ogsaa var inde paa, ved vi af de Redegørelser, vi fik i Fjor, at den 31. Marts 1935 ejede Kasserne tilsammen 63 Mill. Kr., og vi ved tillige, at Beholdningen er forøget siden den Tid. Hvor meget den er forøget, ved vi ikke officielt, men da Arbejdsløshedsdirektøren holder Aarsmøde for Arbejdsløshedskasserne nu paa Lørdag, ved hvilken Lejlighed den Slags Oplysninger fremkommer,